

قضاوت منصفانه در روابط همسران / مهارت قضاوت منصفانه چگونه به دست می آید

زن و شوهر باید جهت انجام قضاوت بین همسر و خانواده خود به شیوه ای کاملا برابر و به صورت نه برنده و نه بازنده با طرف خود مواجه شوند و برای انجام قضاوت بایستی کاملا بی طرفی خود را حفظ نمایند.

زن و شوهر باید جهت انجام قضاوت بین همسر و خانواده خود به شیوه ای کاملا برابر و به صورت نه برنده و نه بازنده با طرف خود مواجه شوند و برای انجام قضاوت بایستی کاملا بی طرفی خود را حفظ نمایند.

به گزارش خبرگزاری مهر، به ندرت پیش می آید که فردی درگیری و کدورتی بین خود و خانواده همسر را تجربه نکرده باشد و معمولا روال بدین صورت است که افراد هنگامی که در کنار یکدیگر به صورت دوست، همکار، همسایه و همسر قرار می گیرند. خواه ناخواه رفتارهایی از آنها سر می زند که باعث رنجش یکدیگر می شوند. به دلیل محدودیت های مختلف، همسر و خانواده گاهی نمی توانند مشکل شان را مطرح و برطرف نمایند و در چنین موقعیتی همسری که نقش واسطه دارد، می تواند با مدیریت انسانی مناسب، تنش ها و درگیری های موجود را به حداقل برساند. گاهی نیز اعمال مدیریت مناسب بر روی طرفین درگیر به تنهایی قادر به پیشگیری از تنش های موجود نیست، زیرا کدورت حاصل بر اثر گفتار یا اعمال خاصی از هر دو سو آزرده گی هایی را بوجود می آورد، به نحوی که همسری که نقش واسطه را دارد، ناگزیر به قضاوت بین طرفین در گیر می شود.

همسری که وابسته و دلبسته به خانواده اش است، ناتوان از مدیریت سازنده بین همسر و خانواده اش خواهد بود و لازم است چنین همسری به این شناخت و بینش برسد که با رعایت اعتدال و اعمال برخورد مناسب، برخوردها را در کنترل خویش بیاورد و پس از آن با انجام قضاوتی عادلانه در ارتباط با رفتارها و کلام های رد و بدل شده، وضعیت را به تعادل نسبی برساند.

برای بعضی از همسران این استنباط پیش می آید که عمل قضاوت حتما بایستی در حضور طرفین درگیر باشد. در صورتی که لزومی به چنین کاری نیست. گاهی انجام چنین عملی باعث کدورت و درگیری های بیشتر می شود، زیرا فردی که بر علیه او قضاوت انجام شده، احساس بدی پیدا می کند. چنانچه این مورد تکرار نمی شود و فقط همین یک بار و گاهی چند بار اتفاق افتاده و دیگر تکرار نخواهد شد، که به همان قضاوت نزد همسرانکتفا شود. ولی اگر موردی که باعث ناراحتی و آزار همسر می شود در دیدارهای خانواده و همسر تکرار می شود علاوه بر قضاوت در ارتباط با صحبت ها و اعمال رد و بدل شده بین همسر و خانواده لازم است که با طرفین درگیر حتی الامکان به صورت غیر حضوری، یعنی بدین صورت که فقط یکی از طرفین درگیری حضور داشته باشد موضوع رنجش و کدورت مطرح و شیوه برخوردی که سالم تر و سازنده تر است ارائه و حداقل همکاری های لازم درخواست شود.

انجام قضاوت منصفانه روشی دارد که چنانچه طبق همین روش قضاوت انجام شود، بیشترین بازدهی را به همراه خواهد داشت؛

جهت انجام قضاوت بین همسر و خانواده خود به شیوه ای کاملا برابر و به صورت نه برنده و نه بازنده با همسر مواجه شویم؛ برای انجام عمل قضاوت کاملا بایستی بی طرفی خود را حفظ نمود. زیرا فردی که قبل از انجام قضاوت در افکار و نظراتش جانبداری وجود داشته باشد، همسر به راحتی متوجه خواهد شد و بدیهی است که در خاتمه هم به دلیل جانبداری و پیشداوری اولیه نظر او مورد قبول واقع نخواهد شد.

مهارت دوم مهارت شنونده بودن و درک کردن است؛ مهارت خوب شنیدن مهارتی بسیار ارزشمند است شنونده ای که بتواند طرف مقابل خود را درک نماید، عمل بسیار سازنده ای را به انجام رسانده است و مردم هم معمولا افرادی را که شنونده خوبی باشند دوست دارند و هر فردی نیازمند است که درک شود و دیگران در حد معقول و متناسب با درک شدن مراعاتش را بنمایند. خوشبختانه مهارت شنونده خوب بودن و درک کردن دیگر افراد با مقداری تمرین قابل دستیابی است.

مرحله سوم قضاوت منصفانه پذیرش صحبت همسر بدون قید و شرط است؛ این مرحله که همان پذیرش بدون قید و شرط صحبت همسر است، را به بیراهه می کشاند این است که فرد قضاوت کننده اقدام به رفع شبهه و سو تفاهم می نماید. مثلا همسری از خواهر یا عضوی از خانواده حرفی را شنیده که ظاهرا توهین آمیز است و همسر به او می گوید درست است که حرفی زده شده ولی از آنجایی که او را می شناسم او قصد و هدفش آزار و اذیت و توهین به تو نبوده است و در چنین شرایطی ممکن است سو تفاهم رخ داده باشد و واقعا مورد صحبت چنین قصد و نیتی نداشته باشد ولی این صحبت ها بایستی پس از انجام قضاوت انجام شود. زیرا همسری که گله مند است معمولا در این موقعیت پذیرش چنین صحبت هایی را ندارد و لی با انجام قضاوت و پس از گذشت مدت زمانی در فرصتی مناسب می توان اقدام به رفع شبهه و سو تفاهم نمود.

در نتیجه در رابطه ی همسران زیر سوال بردن همسرکار درستی نیست و انحراف و بیراهه دیگری، که در کار قضاوت منصفانه بین

خانواده خویش و همسر پیش می‌آید، زیر سوال بردن همسر خود است. به عنوان مثال خانمی به شوهرش می‌گوید که خانواده تو به من چنین حرفی را زده‌اند و یا چنان اعمالی را انجام داده‌اند و شوهر نیز به جای قضاوت بر اساس همان حرفهای مطرح شده خانم، شروع به زیر سوال بردن می‌کند و می‌گوید باید ببینم که تو چه حرکت و رفتاری را انجام داده‌ای که آنها چنین رفتاری را نسبت به تو اعمال نموده‌اند. و فردی که چنین موضع‌گیری نسبت به همسرش پیش بگیرد، فرد مقابل احساس می‌کند که نسبت به او پیشداوری شده و همسر طرف خانواده اش است. در غیر اینصورت چنین صحبت‌هایی را مطرح نمی‌کرد. بنابراین موضع‌گیری‌هایی از این قبیل، عمل قضاوت را با دشواری و ناکامی مواجه خواهد ساخت.